mého důsledku, plynoucího ze struktury a účelu obou řízení, a je pak pro posouzení obranných práv podnikatelových proti uložení příspěvků zcela bez významu, že deklarace ta, míříc podle svého znění jen na námitky, o kterých bylo proti zařazovacímu výměru instančně rozhodnuto, nahoře uvedených důsledků nezachycuje v plném rozsahu. Důsledky ty tu trvají nadále a je proto podle ustanovení 2. odst. cit. § 20 vyloučen podnikatel v řízení o určení pojistných příspěvků i s námitkami, jež brojíce proti pojistné povinnosti nebyly v řízení o zařazení podniku uplatněny a o nichž pak zvláště ani nebylo rozhodováno.

Č. 12.702.

Řízení správní. — Řízení před nss: I. Svědecké výpovědi nelze odepříti věrohodnost jen proto, že svědek je v příbuzenském poměru s procesní stranou. — II. Jestliže žal. úřad nenapravil vad vytčených ve zrušovacím nálezu nss, je zrušiti jeho rozhodnutí podle § 7 zákona o ss.

(Nález z 23. prosince 1936 č. 17.246/36.)

Věc: František K. v Ivančicích proti rozh. zem. úřadu v Brně z 24. března 1934 o náhradě podpůrného nákladu.

Výrok: Napadené rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Okr. nem. pojišťovna v Brně předepsala platebním výměrem z 26. dubna 1928 st-li podle § 20 odst. 2 zákona č. 221/1924 Sb. náhradu za dávky, jež učinila při onemocnění Josefa M., a to nemocenské za dobu od 20. února 1927 do 19. února 1928 a ošetřování v ústavu choromyslných v Brně za dobu od 20. února 1927 do 19. března 1927.

K odvolání st-le zrušil okr. úřad v Brně výměrem ze 7. srpna 1929 platební výměr okr. nem. pojišťovny v Brně, pokud šlo o částku, vyplacenou na nemocenském za dobu od 20. února 1927 do 19. února 1928.

Na odvolání okr. nem. pojišťovny zrušil zem. úřad v Brně výměrem z 29. ledna 1931 výměr okr. úřadu v Brně a uvedl zase v platnost zrušenou část platebního výměru okr. nem. pojišťovny v Brně.

Ke stížnosti nynějšího st-le zrušil nss toto rozhodnutí zem. úřadu v Brně nálezem z 6. února 1934 č. 2372/34 pro vadnost řízení z těchto důvodů: Podle vývodů stížnosti je na sporu jen skutková okolnost, byl-li Josef M. zaměstnán u st-le ještě 10. nebo 11. února 1927 čili ne. Svědek Martin K. vypověděl 29. října 1930, že Josef M. byl zaměstnán u st-le jako asistent drogerie do 4. února 1927, toho dne odešel a více jej svědek v obchodě, v němž je svědek po celý den, neviděl. Žal. úřad tuto výpověď přešel mlčením a opřel svoje zjištění mimo dopis a výpověď zatím již zemřelého Aloise M., o výpověď Leokadie M. z 25. června 1929 a z 22. července 1929, dále o výpověď Josefa M. z 3. února 1930, ačkoli tito svědci původní své výpovědi později změnili. Tak prohlásila

23. října 1930 Leokadie M., že sice ví určitě, že Josef M. odešel 11. února 1927 ke st-li, že ale neví, co tam dělal a zda v obchodě pracoval. Josef M. pak uvedl 23. října 1930, že byl zaměstnán u st-le do 4. února 1927 a nepamatuje se, byl-li u něho zaměstnán i po tomto dni, poněvadž ochuravěl nervovou chorobou. Za tohoto stavu věci bylo povinností žal. úřadu, aby v odůvodnění nař. rozhodnutí uvedl, proč nepřihlížel k výpovědi svědka Martina K. a proč vzal zřetel výhradně k dřívějším údajům Leokadie M. a Josefa M. a nikoli též k pozdějším výpovědím těchto svědků. Opominul-li žal. úřad tak učiniti, porušil tím předpis § 70 odst. 1 vlád. nař. č. 8/1928 Sb., což zakládá podstatnou vadu řízení.

Nař. rozhodnutím, vydaným ku provedení nálezu nss, vyslovil žal. úřad, že k odvolání okr. nem. pojišťovny v Brně zrušuje napadený výměr okr. úřadu v Brně a uvádí zase v platnost zrušenou část platebního výměru okr. nem. pojišťovny.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvažoval nss takto:

Nálezem tohoto soudu z 6. února 1934 byl zrušen výměr žal. úřadu z 29. ledna 1931 proto, že žal. úřad přešel mlčením výpověď svědka Martina K. z 29. října 1930 a nepřihlédl k výpovědím Leokadie M. a Josefa M. z 23. října 1930, kteří své dřívější výpovědi (z 25. června 1929, z 22. července 1929, resp. z 3. února 1930) v podstatných bodech změnili.

Žal. úřad odůvodnil v nař. rozhodnutí, proč nepřikládal váhy výpovědi svědka Martina K. z 29. října 1930. Stížnost proti tomuto odůvodnění namítá, že rodiče Josefa M. jsou k němu ještě v bližším poměru příbuzenském než Martin K. ke st-li, svému to bratru. Tím chce patrně stížnost říci, že nař. rozhodnutí je vadné, pokud jde o hodnocení výpovědi svědka Martina K., ježto skutečnost, že svědek je příbuzný s procesní stranou, nemůže sama o sobě odůvodniti závěr rozhodujícího úřadu, že výpověď tohoto svědka je nevěrohodná, neuvedl-li úřad pro tento svůj závěr kromě příbuzenského poměru svědkova se st-lem konkretních důvodů jiných. Námitce takto formulované nelze upříti důvodnosti.

Vlád. nař. č. 8/1928 Sb., pokud pojednává o důkazu svědky (§§ 55 a násl.), neobsahuje ustanovení, podle něhož by poměr příbuzenský s procesní stranou byl prohlášen za důvod vylučující svědecký výslech, ani není uveden mezi případy, kdy osoba, jež má býti jako svědek slyšena, v každém případě již na základě pouhé skutečnosti, že je v poměru příbuzenském s procesní stranou, může odepříti svědeckou výpověď. Pak ovšem dlužno usuzovati, že výslechu jako svědek není na závadu skutečnost, že osoba, která má býti vyslechnuta jako svědek, je v poměru příbuzenském s procesní stranou a že tato okolnost sama o sobě nemůže býti důvodem, aby její svědecké výpovědi byla odpírána věrohodnost. Učinil-li to žal. úřad, aniž uvedl pro tento svůj závěr kromě příbuzenského poměru nějaký jiný konkretní důvod, dopustil se podstatné vady řízení.

Stížnost vytýká dále právem, že žal. úřad v nař. rozhodnutí opětně neuvedl, proč nepřihlížel k pozdějším výpovědím svědků Leokadie M. a Josefa M.

Ve svém zrušovacím nálezu z 6. února 1934 uznal nss za podstatnou vadu řízení, neodůvodnil-li žal. úřad ve svém výměru z 29. ledna 1931, proč vzal zřetel výhradně k dřívějším výpovědím svědků Leokadie M. a Josefa M. a nepřihlížel k pozdějším změněným výpovědím těchto svědků z 23. října 1930. Žal. úřad tuto vadu řízení neodstranil, neboť v nař. rozhodnutí, jež se odvolává opět jen na výpovědi těchto svědků z 26. června 1929, 22. července 1929 a 3. února 1930, není zmínky o pozdějších výpovědích těchto svědků, aniž jest uveden důvod, proč tyto výpovědi při hodnocení výsledků průvodního řízení nebyly vůbec vzaty v úvahu. Nenapravil-li žal. úřad vad vytčených ve zrušovacím nálezu nss, porušil tím předpis § 6 odst. 2 zákona z 22. října 1875 č. 36/1876 ř. z., dle něhož má správní úřad, jemuž věc byla nss vrácena, vady odstraniti a poté vydati nové rozhodnutí. Pro toto porušení zákona bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 cit. zákona, aniž se bylo třeba zabývati meritorními námitkami stížnosti.

Č. 12.703.

Stavební právo: Podle statutu města Košic z r. 1910 není pozdější parcelant povinen koupiti od obce a zase jí postoupiti pozemek, který jí k účelu zřízení nové ulice postoupil dřívější parcelant, resp. není povinen zaplatiti obci cenu tohoto pozemku.

(Nález z 23. prosince 1936 č. 17.311/36.)

Věc: Firma Jindřicha Francka synové, úč. spol. v Košicích proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 18. ledna 1933 o náhradě za pozemky postoupené pro ulici.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem z 24. září 1927 městský notářský úřad v Košicích jako úřad stavební udělil stěžující si firmě povolení k rozdělení pozemků č. kat. 5249 a 5250 na stavební parcely, při čemž povolení to učinil závislým na řadě podmínek, z nichž podmínka uvedená v bodě 6 má toto znění: Žadatel je podle § 13 staveb. řádu povinen bezplatně postoupiti městu pozemky potřebné k otevření nových ulic. Nejsou-li tyto plochy v jeho vlastnictví, má si je podle § 2 městského statutu o otvírání nových ulic opatřiti a městu bezplatně postoupiti. V severní ulici dědicové po Josefu M. na základě výměru městského notářského úřadu č. 485/1927 postoupili městu větší polovinu uliční plochy. Z tohoto nyní již veřejného prostoru má žadatel odkoupiti od města patřičnou část, aby k nové ulici přispěl v rovné míře se jmenovanými dědici. Jako náhradu za tento postoupený prostor stanovila městská rada na základě kupní ceny nových parcel dědiců po Josefu M. částku 81 Kč 14 h za jeden čtvereční sáh. Tato náhrada za 153 sáhů 46 byla stanovena částkou 12.454 Kč 81 h a st-lka byla vyzvána, aby tuto částku složila jako kauci do pokladny města Košic.